

Arrest

nr. 184 904 van 30 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U behoort tot de soennitische streek van de Islam. U bent geboren op 1 januari 1996 in de stad Pul-e Khumri, gelegen in de provincie Baghlan. Toen u jong was vluchtten u en uw familie gedurende ongeveer één maand naar het dorp Kampirak in het district Danaha-i-Ghori, waarna jullie terug verhuisden naar de stad Pul-e Khumri. U ging daar naar de school Islam Qala tot de 12e graad. Hierna studeerde u gedurende anderhalf jaar landbouwkunde aan de universiteit van Herat. Een maand en half voor uw vertrek uit Afghanistan kwam u voor de huwelijksceremonie van een familielid terug naar de stad Pul-e Khumri. Tijdens deze ceremonie gaf een persoon u een drankje met alcohol zonder dat u dit wist. U werd

dronken en viel in slaap. De volgende dag ging u naar huis. Wanneer uw broer, die militair is bij het Afghaanse nationale leger, thuis kwam zei een dorpsgenoot tegen hem dat u dronken was geweest op het huwelijksfeest en de hele nacht had staan dansen. Uw broer sloeg u en wou u vermoorden met zijn wapen. U kon vluchten met de hulp van uw moeder. Na ongeveer een maand reizen kwam u op 12 november 2015 aan in België, waar u op 19 november 2015 asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele documenten voor: uw taskara, uw diploma secundair onderwijs, een certificaat van een medische opleiding die uw broer volgde bij het Afghaanse nationale leger, foto's van uw broer bij het Afghaanse nationale leger, twee studentenkaarten en een bibliotheekkaart van de universiteit van Herat en de enveloppe waarin deze documenten verstuurd werden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen over uw geboorteplaats en uw woonplaatsen niet eensluidend zijn.

Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn in het dorp Kampirak (Verklaring DVZ, p.4 vraag 5). Op het CGVS verklaart u dan weer geboren te zijn in de stad Pul-e Khumri (CGVS, p.6). Over uw woonplaats verklaarde u op de DVZ vanaf uw geboorte tot uw vertrek in het dorp Kampirak te hebben gewoond. U stelde er tevens verkeerdelijk dat dit dorp zich bevindt in het district Pul-e Khumri (Verklaring DVZ, p.4 vraag 10), i.p.v. het district Dahana-e Ghorri waar het zich in werkelijkheid bevindt. Op het CGVS verklaart u aanvankelijk altijd in de stad Pul-e Khumri te hebben gewoond (CGVS, p.7). Pas nadat u op het CGVS geconfronteerd wordt met het feit dat u op de DVZ verklaarde in Kampirak te hebben gewoond, stelt u opeens dat u als kind gedurende één maand in Kampirak verbleef toen er in uw streek gevechten waren (CGVS, p.7). U kon echter niet vertellen hoe oud u was op dat moment (CGVS, p.26) en u wist ook niet precies te zeggen hoe lang jullie er verbleven (CGVS, p.7). Over de reden waarom u destijds naar Kampirak verhuisde kon u enkel vaagweg zeggen dat het in de stad oorlog was (CGVS, p.26). Voor de rest weet u er niets meer van (CGVS, p.26). U werd dan ook geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ beweerde van geboorte tot vertrek in Kampirak te hebben geleefd. Dit ontkent u echter en u verklaart in de stad (Pul-e Khumri) te zijn geboren en daar te hebben geleefd (CGVS, p.7 en 8). Dat u op de DVZ niet zou gezegd hebben

in Kampirak te hebben gewoond is niet aannemelijk, temeer omdat u daar ook beweerde dat uw moeder (Verklaring DVZ, p.5 vraag 13), uw broers en uw zus (Verklaring DVZ, p.7 vraag 17) op dat moment nog steeds in Kampirak woonden. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd op het CGVS kan u enkel zeggen dat u dat niet hebt verklaard (CGVS, p.17). Bovendien stelde u op de DVZ tijdens uw asielaanvraag dat u voor het trouwfeest terug keerde naar uw dorp, om naar het trouwfeest van een dorpsgenoot te gaan (DVZ Vragenlijst, vraag 5). Dit toont dan ook duidelijk aan dat u op dat moment het dorp Kampirak bedoelde en niet de stad Pul-e Khumri, zoals u plotsklaps op het CGVS beweert. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd op het Commissariaat-generaal kan u enkel zeggen dat u dat niet gezegd hebt en dat u in de stad Pul-e Khumri woonde (CGVS, p.34). De tegenstrijdige verklaringen die u aflegt over uw geboorteplaats en woonplaatsen in Afghanistan ondermijnen in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw Hazara origine en uw schoolloopbaan in de stad Pul-e Khumri allerminst overtuigen.

Zo kon u weinig vertellen over de Hazara in Afghanistan. Wanneer u de vraag wordt gesteld kan u enkel vaagweg zeggen dat de Hazara pure, hardwerkende en onschuldige mensen zijn. Wanneer u wordt gevraagd wat er specifiek is voor de Hazara en op welke manier ze verschillen van andere bevolkingsgroepen, beweert u dat er geen verschillen zijn. U kon ook geen Hazara stammen noemen die in de provincie Baghlan wonen (CGVS, p.9-10), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Hazara in Baghlan nog steeds hun stamnamen gebruiken. Voorts wist u ook niet te zeggen wat Hazarajat is (CGVS, p.10), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit het traditionele thuisgebied van de Hazara's in Afghanistan is. Over het Hazaragi (dialect van het Perzisch dat door Afgaanse Hazara wordt gesproken) verklaart u aanvankelijk dat er geen verschillen zijn met het Dari. Daarna stelt u dat er wel een klein verschil is, maar u kan hier slechts één voorbeeld van geven (CGVS, p. 9). Bovenstaande vaststellingen doen ernstige vragen rijzen over uw voorgehouden etnische origine.

Wanneer u wordt gevraagd om over uw school te praten kan u enkel vaagweg zeggen dat het een school is tot de 12e graad en dat jullie verschillende vakken hadden en een leraar en een directeur. U werd gewezen op het vage karakter van uw verklaringen en u werd uitgenodigd om meer over de school te vertellen. Het lukt u echter niet om spontaan meer over de school te vertellen. Wanneer u wordt gevraagd om de weg uit te leggen van u thuis naar de school kan u enkel zeggen dat u 10 à 15 minuten onderweg was en langs de kant van de weg winkels zag. Wanneer wordt doorgevraagd naar deze winkels kan u zeggen dat het onder andere mechanica winkels en grootwarenhuizen waren. Wanneer wordt gevraagd om iets te vertellen over de individuele winkels moet u echter het antwoord schuldig blijven. U werd er dan ook op gewezen dat u iets meer zou moeten kunnen vertellen over deze winkels indien u daar 12 jaar lang zou voorbijgekomen zijn om naar school te gaan. Hierop stelt u dat uw mentale toestand niet goed is (CGVS, p.12). U kon dit echter niet staven aan de hand van enige documenten. Bovendien bleek tijdens het gehoor geenszins dat u zou kampen met mentale problemen. U kan daarnaast wel twee andere scholen noemen in Pul-e Khumri, maar wanneer wordt gevraagd om hier iets te vertellen over deze scholen blijkt dat uw kennis wederom beperkt is. Zo kan u over de school Omar Farooq enkel zeggen dat het een goede school is met een goede opleiding. Over de school Hazrat Khatelay Abbiya kan u enkel zeggen dat het een lyceum is tot de 12e graad (CGVS, p.17). Dat u enkel de namen van de scholen kent en hierover verder niets kan vertellen komt ingestudeerd over. Over uw dagelijks leven in Pul-e Khumri legt u eveneens vage verklaringen af. Nadat u vier keer is gevraagd om hier iets over te vertellen komt u niet verder dan dat u een simpel leven had en naar school ging. U werd daarna vier keer gevraagd wat u deed als u niet naar school ging. Het enige dat u hier kon op antwoorden was dat u ook huiswerk maakte. U werd erop gewezen dat u toch iets meer moet kunnen vertellen naast het feit dat u naar school ging en huiswerk maakte. Hierop antwoordt u dat u niets anders deed (CGVS, p.18-19). Met deze vage verklaringen biedt u het Commissariaat-generaal echter geen zicht op uw leven in Pul-e Khumri, wat de geloofwaardigheid van uw herkomst uit de stad ernstig aantast.

Ook uw verklaringen over het studentenleven in Herat overtuigen allerminst. Zo beweerde u er samen gewoond te hebben met twee of drie andere jongens. Wanneer wordt gevraagd naar de namen van deze jongens moet u echter het antwoord schuldig blijven. U werd dan ook gevraagd hoe u de namen kan vergeten van mensen waarmee u anderhalf jaar samenwoonde. Hierop antwoordt u dat u 1000 namen hebt gekend en dat u ze zich niet allemaal kan herinneren. U beweert ook dat uw geheugen niet in een goede conditie is (CGVS, p.14). Logischerwijze zou u echter de namen van uw kotgenoten nog moeten kennen. U werd hier dan ook op gewezen. U beweert dat u dit vergeten bent door de slechte

situatie in Afghanistan en de stress die hier het gevolg van is, hetgeen niet overtuigt (CGVS, p.14). Verder kon u zelfs niet precies zeggen waar u woonde in de stad Herat, naast het feit dat het dicht bij de universiteit ergens naar beneden is (CGVS, p.15). De vage verklaringen die u hieromtrent aflegt ondermijnen verder uw geloofwaardigheid. U wist trouwens niet wie Mohammad Asif Rahimi is (CGVS, p.16), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat hij de gouverneur van Herat was in de periode dat hij er studeerde. Van een universiteitsstudent mag toch verwacht worden dat hij hiervan op de hoogte zou zijn.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw kennis over de stad Pul-e Khumri en de omliggende regio ontoereikend is.

U wist wel te zeggen dat er in Pul-e Khumri Tadzjiken, Hazara's, Pashtounen en Oezbeken wonen, maar u had er geen idee welke van deze bevolkingsgroepen er de meerderheid heeft (CGVS, p.10). Dit is erg bevreemdend aangezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de overgrote meerderheid van de bevolking van de stad Tadzjiek is van origine. Het is niet plausibel dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn indien u daar bijna heel uw leven zou hebben gewoond. Treffend is ook dat u beweert geen enkele persoon van een andere bevolkingsgroep te kennen in Pul-e Khumri (CGVS, p.10). Wanneer u wordt gevraagd wat de Aimaks en Sayyids zijn moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.10).

Bovendien kent u het verschil tussen Dahana-I Ghorī en Dand-e Ghorī niet. Dahana-e Ghorī is een district van Baghlan ten zuidwesten van de stad Pul-e Khumri (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Dand-e Ghorī een gebied van 60 à 70 dorpen is ten noordwesten van Pul-e Khumri (CGVS, p.24). Het is niet aannemelijk dat u dit verschil niet zou kennen indien u echt zou afkomstig zijn van de streek, aangezien zowel Dahana-I Ghorī als Dand-e Ghorī relatief dicht bij de stad Pul-e Khumri liggen. Rekening houdend met uw opleidingsniveau is het niet plausibel dat u het verschil tussen de twee niet zou kennen indien u daadwerkelijk afkomstig zou zijn van de regio.

U kon ook geen politieke partijen noemen uit Pul-e Khumri en zelfs geen enkele Afghaanse politieke partijen (CGVS, p.25). U weet ook niet wat PRT (Provincial Reconstruction Team) is, nochtans was tot 2013 de Hongaarse PRT aanwezig in de stad. Daarenboven wist u ook niet welke nationaliteit de buitenlandse troepen in Baghlan en Pul-e Khumri hadden en wanneer deze buitenlandse troepen Pul-e Khumri verlaten hebben. Daarnaast blijkt uit bovenvermelde informatie dat er jaarlijks overstromingen zijn wanneer de Kunduz rivier (ook wel Baghlan rivier genoemd) uit zijn oevers treedt. In 2011 werd de textielfabriek in Pul-e Khumri hierbij beschadigd en werd er materiële hulp bedeed onder de getroffen families. Wanneer u wordt gevraagd naar overstromingen en de problemen die deze veroorzaakten kan u hierover echter niets vertellen. U kan enkel vaagweg zeggen dat er kleine overstromingen waren (CGVS, p. 26). U wist ook niet wie Abdullah Haris is. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (en die toegevoegd is aan het administratief dossier) dat dit de vroegere burgemeester was van Pul-e Khumri (CGVS, p.26). Over Safar Mohammad Safar kon u wel zeggen dat dit de burgemeester is van Pule Khumri. Wanneer u wordt gevraagd naar zijn etniciteit moet u echter het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon kan u dit evenmin (CGVS, p.27). U kon ook niets vertellen over protesten die zich hebben voorgedaan in Pul-e Khumri, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er verschillende belangrijke protesten zijn geweest in de stad. Voorts kon u slechts één plaats in de stad noemen waar de mensen konden gaan stemmen, terwijl er in werkelijkheid heel wat kiesbureaus waren (CGVS, p.29). Daarenboven kon u niet zeggen waar de Taliban juist gestationeerd is in de regio Pul-e Khumri. U kon niets over hun locatie zeggen. U kon enkel vaagweg stellen dat ze overal in Afghanistan gelokaliseerd zijn en dat de meeste in Dahana-e Ghorī en Dand-e Ghorī zijn. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Pul-e Khumri voor uw vertrek één van de 14 frontlijnen was in Afghanistan waar de Taliban de overheid aan het bevechten is. De burgers van in Pul-e Khumri kunnen de geweerschoten s' nachts horen en weten volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Taliban aanwezig is in drie kanten van de stad (CGVS, p.29). Het is verder ook bevreemdend dat u niets weet te zeggen over de veiligheidssituatie op de wegen rondom Pul-e Khumri. Het enige dat u hierover kan zeggen is dat daar politie aanwezig is in een politiestation (CGVS, p. 30). U heeft verder ook geen kennis van periodes van droogte in uw regio, terwijl Baghlan in 2011 getroffen werd door een droogte die 90 procent van de graangewassen aantastte. Door deze droogte stierf ook een aanzienlijk deel van het vee (CGVS, p.29-30).

De informatie die u wel kunt geven over de stad Pul-e Khumri heeft dan weer een duidelijk ingestudeerd karakter. Zo kon u vertellen dat er drie steenkoolmijnen zijn in Pul-e Khumri en zeggen waar deze

liggen. Wanneer wordt doorgevraagd om iets meer over deze mijnen te vertellen kan u dit echter niet. Bovendien is het vreemd dat u geen enkele van deze mijnen zou gezien hebben indien u bijna heel uw leven in Pul-e Khumri zou hebben gewoond. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd antwoordt u dat u er niet geweest bent. U stelt dat u er nooit geweest bent om steenkool te brengen. U hebt enkel gehoord dat deze mijnen in Pul-e Khumri liggen en dat dit steenkoolmijnen zijn. Bovendien legt u hierover ook tegenstrijdige verklaringen af. Eerst beweert u de mijn in Ahandara niet gezien te hebben (CGVS, p.23-25). Later tijdens uw asielrelaas beweert u echter dat het huwelijksfeest waar u alcohol werd gegeven plaats vond in Ahandara, de plaats waar de steenkoolmijn is gelegen (CGVS, p.32). U kon daarnaast ook vertellen dat er een cementfabriek is in Pul-e Khumri en hiervan de naam geven. Wanneer wordt gevraagd om iets meer te vertellen hierover kan u vertellen dat deze naast de berg gelegen is en dat de arbeiders daar graven en cement maken. U beweert ook dat ze cement produceren in de stad en erbuiten. Wanneer u wordt gevraagd om meer te vertellen moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.25). U kon verder drie zelfmoordaanslagen geven die in de stad zouden gebeurd zijn. Wanneer wordt doorgevraagd hierover blijkt opnieuw dat uw kennis beperkt is. Zo vertelde u over een aanslag op het provinciale parlement. Wanneer wordt gevraagd iets over dit gebouw in Pul-e Khumri te vertellen kan u enkel vaagweg zeggen dat het een gebouw van 2 of 3 verdiepen is en goed geplaveid en geconstrueerd is. Meer dan dat kan u er niet over vertellen. U vertelde ook dat een persoon genaamd Sayyed Mustafa Kazini omkwam bij één van deze aanslagen. Wanneer wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon kan u enkel zeggen dat hij een volksvertegenwoordiger is, maar niets meer. U hebt ook geen idee van zijn etnische origine (CGVS, p.27-29).

Ten slotte blijkt uw algemene kennis over Afghanistan eveneens beperkt te zijn.

Zo kan u over Ahmad Shah Masoud zeggen dat hij een nationale held is, maar wanneer wordt gevraagd iets meer over hem te vertellen moet u het antwoord schuldig blijven. Over dokter Najib kan u zeggen dat hij een ex-president is van Afghanistan, maar wanneer wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon kan u wederom niet antwoorden. Dat u als Afghaan en universiteitsstudent niets meer over deze belangrijke figuren uit de Afghaanse recente geschiedenis kan vertellen is op zijn minst bevreemdend en het lijkt er dan ook op dat u deze namen gewoon vanbuiten geleerd hebt (CGVS, p.30). Wanneer u wordt gevraagd wat de zomermaanden zijn volgens de Afghaanse kalender, noemt u twee lente maanden en één zomermaand namelijk jawza, hamal en saratan. Het is ook bevreemdend dat u deze maanden niet in de juiste volgorde noemt (CGVS, p.30-31). Bevreemdend is ook dat u uw vertrek uit Afghanistan niet eens bij benadering kunt situeren in de tijd (CGVS, p.21).

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien staat op uw taskara vermeld dat u geboren bent in Kampirak terwijl u beweert geboren te zijn in de stad Pul-e Khumri (CGVS, p. 6). Daarenboven blijkt uit de door u voorgelegde enveloppe dat uw documenten naar u verstuurd werden vanuit Kaboel door een persoon genaamd Z.(...). Het is vooreerst opmerkelijk dat deze documenten naar u worden opgestuurd vanuit Kaboel, aangezien u geen familie buiten Pul-e Khumri beweert te hebben. Ten tweede is het ook opmerkelijk dat deze documenten werden verstuurd door een persoon met dezelfde naam als uw broer, waarvan u beweert dat hij u wil vermoorden (CGVS, p.31).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Pul-e Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 29 augustus 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakte dat u uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt. U werd er nogmaals op gewezen dat het belangrijk is voor het CGVS om een zicht te krijgen op uw reële situatie, maar dat u dat niet mogelijk maakt. U werd duidelijk gemaakt dat het Commissariaat op deze manier uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen (CGVS, p.34). U blijft echter bij uw verklaringen omtrent uw herkomst (CGVS, p.34). Deze zijn echter onhoudbaar voor bovenstaande redenen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat een enig middel blijkt te zijn beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), en van het proportionaliteitsbeginsel. Tevens is verzoeker van mening dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen over uw geboorteplaats en uw woonplaatsen niet eensluidend zijn.

Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn in het dorp Kampirak (Verklaring DVZ, p.4 vraag 5). Op het CGVS verklaart u dan weer geboren te zijn in de stad Pul-e Khumri (CGVS, p.6). Over uw woonplaats verklaarde u op de DVZ vanaf uw geboorte tot uw vertrek in het dorp Kampirak te hebben gewoond. U stelde er tevens verkeerdelijk dat dit dorp zich bevindt in het district Pul-e Khumri (Verklaring DVZ, p.4 vraag 10), i.p.v. het district Dahana-e Ghorī waar het zich in werkelijkheid bevindt. Op het CGVS verklaart u aanvankelijk altijd in de stad Pul-e Khumri te hebben gewoond (CGVS, p.7). Pas nadat u op het CGVS geconfronteerd wordt met het feit dat u op de DVZ verklaarde in Kampirak te hebben gewoond, stelt u opeens dat u als kind gedurende één maand in Kampirak verbleef toen er in uw streek gevechten waren (CGVS, p.7). U kon echter niet vertellen hoe oud u was op dat moment (CGVS, p.26) en u wist ook niet precies te zeggen hoe lang jullie er verbleven (CGVS, p.7). Over de reden waarom u destijds naar Kampirak verhuisde kon u enkel vaagweg zeggen dat het in de stad oorlog was (CGVS, p.26). Voor de rest weet u er niets meer van (CGVS, p.26). U werd dan ook geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ beweerde van geboorte tot vertrek in Kampirak te hebben geleefd. Dit ontkent u echter en u verklaart in de stad (Pul-e Khumri) te zijn geboren en daar te hebben geleefd (CGVS, p.7 en 8). Dat u op de DVZ niet zou gezegd hebben in Kampirak te hebben gewoond is niet aannemelijk, temeer omdat u daar ook beweerde dat uw moeder (Verklaring DVZ, p.5 vraag 13), uw broers en uw zus (Verklaring DVZ, p.7 vraag 17) op dat moment nog steeds in Kampirak woonden. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd op het CGVS kan u enkel zeggen dat u dat niet hebt verklaard (CGVS, p.17). Bovendien stelde u op de DVZ tijdens uw asielrelaas dat u voor het trouwfeest terug keerde naar uw dorp, om naar het trouwfeest van een dorpsgenoot te gaan (DVZ Vragenlijst, vraag 5). Dit toont dan ook duidelijk aan dat u op dat moment het dorp Kampirak bedoelde en niet de stad Pul-e Khumri, zoals u plotsklaps op het CGVS beweert. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd op het Commissariaat-generaal kan u enkel zeggen dat u dat niet gezegd hebt en dat u in de stad Pul-e Khumri woonde (CGVS, p.34). De tegenstrijdige verklaringen die u aflegt over uw geboorteplaats en woonplaatsen in Afghanistan ondermijnen in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw Hazara origine en uw schoolloopbaan in de stad Pul-e Khumri allerminst overtuigend zijn.

Zo kon u weinig vertellen over de Hazara in Afghanistan. Wanneer u de vraag wordt gesteld kan u enkel vaagweg zeggen dat de Hazara pure, hardwerkende en onschuldige mensen zijn. Wanneer u wordt gevraagd wat er specifiek is voor de Hazara en op welke manier ze verschillen van andere bevolkingsgroepen, beweert u dat er geen verschillen zijn. U kon ook geen Hazara stammen noemen die in de provincie Baghlan wonen (CGVS, p.9-10), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Hazara in Baghlan nog steeds hun stamnamen gebruiken. Voorts wist u ook niet te zeggen wat Hazarajat is (CGVS, p.10), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit het traditionele thuisgebied van de Hazara's in Afghanistan is. Over het Hazaragi (dialect van het Perzisch dat door Afgaanse Hazara wordt gesproken) verklaart u aanvankelijk dat er geen verschillen zijn met het Dari. Daarna stelt u dat er wel een klein verschil is, maar u kan hier slechts één voorbeeld van geven (CGVS, p. 9). Bovenstaande vaststellingen doen ernstige vragen rijzen over uw voorgehouden etnische origine.

Wanneer u wordt gevraagd om over uw school te praten kan u enkel vaagweg zeggen dat het een school is tot de 12e graad en dat jullie verschillende vakken hadden en een leraar en een directeur. U werd gewezen op het vage karakter van uw verklaringen en u werd uitgenodigd om meer over de school te vertellen. Het lukt u echter niet om spontaan meer over de school te vertellen. Wanneer u wordt gevraagd om de weg uit te leggen van u thuis naar de school kan u enkel zeggen dat u 10 à 15 minuten onderweg was en langs de kant van de weg winkels zag. Wanneer wordt doorgevraagd naar deze winkels kan u zeggen dat het onder andere mechanica winkels en grootwarenhuizen waren. Wanneer wordt gevraagd om iets te vertellen over de individuele winkels moet u echter het antwoord schuldig blijven. U werd er dan ook op gewezen dat u iets meer zou moeten kunnen vertellen over deze winkels indien u daar 12 jaar lang zou voorbijgekomen zijn om naar school te gaan. Hierop stelt u dat uw mentale toestand niet goed is (CGVS, p.12). U kon dit echter niet staven aan de hand van enige documenten. Bovendien bleek tijdens het gehoor geenszins dat u zou kampen met mentale problemen. U kan daarnaast wel twee andere scholen noemen in Pul-e Khumri, maar wanneer wordt gevraagd om hier iets te vertellen over deze scholen blijkt dat uw kennis wederom beperkt is. Zo kan u over de school Omar Farooq enkel zeggen dat het een goede school is met een goede opleiding. Over de school Hazrat Khatelay Abbiya kan u enkel zeggen dat het een lyceum is tot de 12e graad (CGVS, p.17). Dat u enkel de namen van de scholen kent en hierover verder niets kan vertellen komt ingestudeerd over. Over uw dagelijks leven in Pul-e Khumri legt u eveneens vage verklaringen af. Nadat u vier keer is gevraagd om hier iets over te vertellen komt u niet verder dan dat u een simpel leven had en naar school ging. U werd daarna vier keer gevraagd wat u deed als u niet naar school ging. Het enige dat u hier kon op antwoorden was dat u ook huiswerk maakte. U werd erop gewezen dat u toch iets meer moet kunnen vertellen naast het feit dat u naar school ging en huiswerk maakte. Hierop antwoordt u dat u niets anders deed (CGVS, p.18-19). Met deze vage verklaringen biedt u het Commissariaat-generaal echter geen zicht op uw leven in Pul-e Khumri, wat de geloofwaardigheid van uw herkomst uit de stad ernstig aantast.

Ook uw verklaringen over het studentenleven in Herat overtuigen allerminst. Zo beweerde u er samen gewoond te hebben met twee of drie andere jongens. Wanneer wordt gevraagd naar de namen van deze jongens moet u echter het antwoord schuldig blijven. U werd dan ook gevraagd hoe u de namen kan vergeten van mensen waarmee u anderhalf jaar samenwoonde. Hierop antwoordt u dat u 1000 namen hebt gekend en dat u ze zich niet allemaal kan herinneren. U beweert ook dat uw geheugen niet in een goede conditie is (CGVS, p.14). Logischerwijze zou u echter de namen van uw kotgenoten nog moeten kennen. U werd hier dan ook op gewezen. U beweert dat u dit vergeten bent door de slechte situatie in Afghanistan en de stress die hier het gevolg van is, hetgeen niet overtuigt (CGVS, p.14). Verder kon u zelfs niet precies zeggen waar u woonde in de stad Herat, naast het feit dat het dicht bij de universiteit ergens naar beneden is (CGVS, p.15). De vage verklaringen die u hieromtrent aflegt ondermijnen verder uw geloofwaardigheid. U wist trouwens niet wie Mohammad Asif Rahimi is (CGVS, p.16), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat hij de gouverneur van Herat was in de periode dat hij er studeerde. Van een universiteitsstudent mag toch verwacht worden dat hij hiervan op de hoogte zou zijn.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw kennis over de stad Pul-e Khumri en de omliggende regio ontoereikend is.

U wist wel te zeggen dat er in Pul-e Khumri Tadzjiek, Hazara's, Pashtounen en Oezbeken wonen, maar u had er geen idee welke van deze bevolkingsgroepen er de meerderheid heeft (CGVS, p.10). Dit is erg bevreemdend aangezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de overgrote meerderheid van de bevolking van de stad Tadzjiek is van origine. Het is niet plausibel dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn indien u daar bijna heel uw leven zou hebben gewoond. Treffend is ook dat u beweert geen enkele persoon van een andere bevolkingsgroep te kennen in Pul-e Khumri (CGVS, p.10). Wanneer u wordt gevraagd wat de Aimaks en Sayyids zijn oet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.10).

Bovendien kent u het verschil tussen Dahana-I Ghorī en Dand-e Ghorī niet. Dahana-e Ghorī is een district van Baghlan ten zuidwesten van de stad Pul-e Khumri (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Dand-e Ghorī een gebied van 60 à 70 dorpen is ten noordwesten van Pul-e Khumri (CGVS, p.24). Het is niet aannemelijk dat u dit verschil niet zou kennen indien u echt zou afkomstig zijn van de streek, aangezien zowel Dahana-I Ghorī als Dand-e Ghorī relatief dicht bij de stad Pul-e Khumri liggen. Rekening houdend met uw opleidingsniveau is het niet plausibel dat u het verschil tussen de twee niet zou kennen indien u daadwerkelijk afkomstig zou zijn van de regio.

(...) Daarnaast blijkt uit bovenvermelde informatie dat er jaarlijks overstromingen zijn wanneer de Kunduz rivier (ook wel Baghlan rivier genoemd) uit zijn oevers treedt. In 2011 werd de textielfabriek in Pul-e Khumri hierbij beschadigd en werd er materiële hulp bedeed onder de getroffen families. Wanneer u wordt gevraagd naar overstromingen en de problemen die deze veroorzaakten kan u hierover echter niets vertellen. U kan enkel vaagweg zeggen dat er kleine overstromingen waren (CGVS, p. 26). (...) U kon ook niets vertellen over protesten die zich hebben voorgedaan in Pul-e Khumri, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er verschillende belangrijke protesten zijn geweest in de stad. (...) Daarenboven kon u niet zeggen waar de Taliban juist gestationeerd is in de regio Pul-e Khumri. U kon niets over hun locatie zeggen. U kon enkel vaagweg stellen dat ze overal in Afghanistan gelokaliseerd zijn en dat de meeste in Dahana-e Ghor en Dand-e Ghor zijn. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Pul-e Khumri voor uw vertrek één van de 14 frontlijnen was in Afghanistan waar de Taliban de overheid aan het bevechten is. De burgers van in Pul-e Khumri kunnen de geweerschoten s' nachts horen en weten volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Taliban aanwezig is in drie kanten van de stad (CGVS, p.29). Het is verder ook bevreemdend dat u niets weet te zeggen over de veiligheidssituatie op de wegen rondom Pul-e Khumri, Het enige dat u hierover kan zeggen is dat daar politie aanwezig is in een politiestation (CGVS, p. 30). U heeft verder ook geen kennis van periodes van droogte in uw regio, terwijl Baghlan in 2011 getroffen werd door een droogte die 90 procent van de graangewassen aantastte. Door deze droogte stierf ook een aanzienlijk deel van het vee (CGVS, p.29-30).

(...) U kon verder drie zelfmoordaanslagen geven die in de stad zouden gebeurd zijn. Wanneer wordt doorgevraagd hierover blijkt opnieuw dat uw kennis beperkt is. Zo vertelde u over een aanslag op het provinciale parlement. Wanneer wordt gevraagd iets over dit gebouw in Pul-e Khumri te vertellen kan u enkel vaagweg zeggen dat het een gebouw van 2 of 3 verdiepen is en goed geplaveid en geconstrueerd is. Meer dan dat kan u er niet over vertellen. U vertelde ook dat een persoon genaamd Sayyed Mustafa Kazini omkwam bij één van deze aanslagen. Wanneer wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon kan u enkel zeggen dat hij een volksvertegenwoordiger is, maar niets meer. U hebt ook geen idee van zijn etnische origine (CGVS, p.27-29).

Ten slotte blijkt uw algemene kennis over Afghanistan eveneens beperkt te zijn.

Zo kan u over Ahmad Shah Masoud zeggen dat hij een nationale held is, maar wanneer wordt gevraagd iets meer over hem te vertellen moet u het antwoord schuldig blijven. Over dokter Najib kan u zeggen dat hij een ex-president is van Afghanistan, maar wanneer wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon kan u wederom niet antwoorden. Dat u als Afghaan en universiteitsstudent niets meer over deze belangrijke figuren uit de Afghaanse recente geschiedenis kan vertellen is op zijn minst bevreemdend en het lijkt er dan ook op dat u deze namen gewoon vanbuiten geleerd hebt (CGVS, p.30). Wanneer u wordt gevraagd wat de zomermaanden zijn volgens de Afghaanse kalender, noemt u twee lente maanden en één zomermaand namelijk jawza, hamal en saratan. Het is ook bevreemdend dat u deze maanden niet in de juiste volgorde noemt (CGVS, p.30-31). Bevreemdend is ook dat u uw vertrek uit Afghanistan niet eens bij benadering kunt situeren in de tijd (CGVS, p.21).

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien staat op uw taskara vermeld dat u geboren bent in Kampirak terwijl u beweert geboren te zijn in de stad Pul-e Khumri (CGVS, p. 6). Daarenboven blijkt uit de door u voorgelegde enveloppe dat uw documenten naar u verstuurd werden vanuit Kaboel door een persoon genaamd Z.(...). Het is vooreerst opmerkelijk dat deze documenten naar u worden opgestuurd vanuit Kaboel, aangezien u geen familie buiten Pul-e Khumri beweert te hebben. Ten tweede is het ook opmerkelijk dat deze documenten werden verstuurd door een persoon met dezelfde naam als uw broer, waarvan u beweert dat hij u wil vermoorden (CGVS, p.31).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Pul-e Khumri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen

geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 29 augustus 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakte dat u uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt. U werd er nogmaals op gewezen dat het belangrijk is voor het CGVS om een zicht te krijgen op uw reële situatie, maar dat u dat niet mogelijk maakt. U werd duidelijk gemaakt dat het Commissariaat op deze manier uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen (CGVS, p.34). U blijft echter bij uw verklaringen omtrent uw herkomst (CGVS, p.34). Deze zijn echter onhoudbaar voor bovenstaande redenen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken

dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker stipt aan dat hij bij aanvang van zijn gehoor heeft aangegeven dat hij een aantal zaken niet correct heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken onder meer omdat hij toen in de war was en zich niet goed voelde in zijn hoofd. De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing rekening wordt gehouden met de correcties die door verzoeker werden aangebracht, behalve wat betreft zijn leeftijd. Ter correctie van zijn leeftijd verwees verzoeker evenwel naar zijn *taskara* (stuk 5, gehoorverslag, p. 3), terwijl documenten slechts kunnen dienen om geloofwaardige verklaringen te ondersteunen en uit objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. Hoe dan ook blijken de correcties die verzoeker aan het begin van zijn gehoor heeft aangebracht geen weerslag te hebben gehad op de beoordeling van zijn asielaanvraag. In zoverre verzoeker wenst aan te voeren dat zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het algemeen zijn aangetast door de slechte mentale toestand waarin hij zich zou hebben bevonden, dient te worden vastgesteld dat hij dit niet staft aan de hand van een medisch attest en daaromtrent ook niets heeft gemeld tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 16, vragenlijst). Zoals de dossierbehandelaar terecht opmerkte, is het moeilijk te begrijpen dat een hoog opgeleid persoon als verzoeker foute verklaringen aflegt over zijn leeftijd en de tijd dat hij naar de universiteit ging (stuk 5, gehoorverslag, p. 4). Verzoeker heeft volgens zijn eigen verklaringen zijn middelbare school afgemaakt en is daarna aan universitaire studies begonnen, zodat hij bezwaarlijk kan menen dat zijn opleiding alsnog beperkt was.

De Raad stelt op basis van het administratief dossier vast dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk heeft verklaard te zijn geboren in het dorp Kampirak en daar te hebben verbleven van zijn geboorte tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst (stuk 16, verklaring DVZ, punt 10). Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat zijn moeder hem altijd heeft verteld dat hij in de stad Pul-e Khumri werd geboren en dat op zijn *taskara* vermoedelijk Kampirak staat aangegeven omdat zijn vader en grootvader daarvan afkomstig zouden zijn. Er kan evenwel verwacht worden dat verzoeker deze nuance zou hebben aangebracht bij de Dienst Vreemdelingenzaken toen hem naar zijn geboorteplaats werd gevraagd, *quod non*, waardoor zij louter *post factum* is en de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft. Verzoeker stelt dat hij tijdens zijn gehoor heeft uitgelegd waarom hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde in Kampirak te hebben gewoond, maar herhaalt slechts zijn verklaringen ter zake en doet derhalve geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid wat betreft zijn woonplaats. Immers, waar verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanvankelijk voorhield altijd in Pul-e Khumri te hebben gewoond, stelde hij plots als kind gedurende een maand in Kampirak te hebben verbleven omwille van de veiligheidssituatie, doch enkel nadat hij door de dossierbehandelaar werd geconfronteerd met zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 5, gehoorverslag, p. 7). Blijft de vaststelling dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard altijd in Kampirak te hebben gewoond, alsook dat zijn moeder, broers en zus er nog steeds wonen (stuk 16, verklaring DVZ, punt 13 en 17). Aan verzoekers meest recente verklaring in de stad Pul-e Khumri te zijn geboren en daar te hebben verbleven tot aan zijn vertrek kan dan ook niet het minste geloof worden gehecht. Dat de verklaring die verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd zeer kort was en zich beperkte tot persoonsgegevens en zijn asielrelaas doet aan het bovenstaande geen afbreuk. Waar verzoeker erop wijst dat hij in Pul-e Khumri naar school is geweest en daarvan documenten bijbrengt, dient hij erop gewezen te worden dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn schoolloopbaan niet kunnen overtuigen en dat de documenten die ter staving daarvan worden voorgelegd derhalve geen bewijswaarde hebben (zie lager).

Tevens kon worden vastgesteld dat verzoeker de plaats Kampirak situeerde in het district Pul-e Khumri, terwijl uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat deze zich in werkelijkheid in het district Dahana-e Ghor bevindt (stuk 16, verklaring DVZ, punt 10). Verzoeker stelt dat Kampirak wel degelijk in de Afghaanse provincie Baghlan gelegen is op ongeveer twintig kilometer van Pul-e Khumri en voegt een kaart waarop de ligging van Kampirak staat aangeduid. Het betreft een minder gedetailleerde kaart dan deze aanwezig in het administratief dossier en er zijn bovendien geen districten op aangegeven. De door verzoeker gevoegde kaart toont niet aan dat de situering van het dorp Kampirak op de kaart in het administratief dossier verkeerd zou zijn. Dat Kampirak dichtbij Pul-e Khumri en eveneens in de provincie Baghlan gelegen is, doet niets af aan de vaststelling dat verzoeker het dorp

waarvan hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde afkomstig te zijn in het verkeerde district situeerde.

Verzoeker wijst erop dat hij een soennitische Hazara is. Uit de informatie die verzoeker voegt (stuk 4) blijkt evenwel niet dat soennitische Hazara's zowel op religieus als sociaal gebied minder "cultuur-minded" zijn, zoals verzoeker beweert, derwijze dat zij zich op geen enkel vlak zouden onderscheiden van andere bevolkingsgroepen in Afghanistan. Uit voormelde informatie blijkt inderdaad dat de stamaneerhoorheid van de Hazara's aan belang inboet en oude stamnamen aan het verdwijnen zijn. Verzoeker verklaarde evenwel dat de Hazara-bevolkingsgroep niet onderverdeeld is in stammen, terwijl zowel uit de in het administratief dossier opgenomen als de door verzoeker gevoegde informatie blijkt dat dit wel het geval is (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Dat verzoeker als Hazara niet kan aangeven welke Hazara-stammen in zijn voorgehouden provincie van herkomst wonen, acht de Raad niet aannemelijk. Verzoeker wijst er verder op dat uit de door hem gevoegde informatie blijkt dat hij correct kon aangeven dat de taal van de Hazara's het Hazaragi is en dat dit een dialect van het Dari is dat er slechts weinig van verschilt. Gevraagd om enkele woorden te geven die in het Hazara-dialect verschillen met het Dari, antwoordde verzoeker evenwel dat er geen verschillen zijn om meteen daarna zijn antwoord bij te stellen en te gewagen van een verschil in dialect. Ter illustratie daarvan geeft verzoeker een voorbeeld, dat evenwel niet weet te overtuigen (stuk 5, gehoorverslag, p. 9). Verzoeker beweert dat zijn raadsman van een tolk mocht vernemen dat deze van mening was dat verzoeker een Hazara is afkomstig uit Afghanistan, maar legt geen enkele verklaring neer die deze getuigenis bevestigt. Dat de jongste generatie Hazara's de dialecten steeds minder zou spreken, staat verzoeker evenmin, laat staan dat dit zou kunnen verklaren waarom verzoeker de verschillen met de standaardversie van het Dari niet op overtuigende wijze kan duiden. Tot slot blijkt uit het gehoorverslag niet dat verzoeker de vragen in verband met de Hazara-bevolkingsgroep niet steeds goed begrepen heeft, zoals hij beweert. Wel blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde waarvan mag worden verondersteld dat ze probleemloos beantwoord kunnen worden door een persoon die beweert een Hazara te zijn afkomstig uit Baghlan, *quod non in casu*.

Wat betreft zijn vage verklaringen in verband met zijn schoolloopbaan en dagelijkse leven in Pul-e Khumri, merkt verzoeker op dat de leefwereld van een jonge schoolgaande man beperkt is en dat het duidelijk is dat verzoeker geen idee had waar de dossierbehandelaar met zijn brede, open vragen naar toe wilde. Hij wijst erop dat hij zonder problemen kon antwoorden wanneer hem een specifieke vraag werd gesteld. De loze bewering dat verzoeker slechts een beperkte leefwereld had en buiten zijn schoolse activiteiten geen leven had, is evenwel niet aannemelijk. Van een jongeling die gedurende twaalf jaar naar school ging en gedurende zijn hele leven in de stad Pul-e Khumri heeft verbleven mag worden verwacht dat hij spontaan doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over zijn directe leefomgeving, *quod non in casu*.

Wat betreft zijn beperkte kennis over zijn studentenleven in Herat, meent verzoeker dat de verwerende partij voorbijgaat aan zijn gedetailleerde uitleg over de keuze van universiteit en de wijze waarop deze keuze gemaakt diende te worden. Echter, elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling dienen niet noodzakelijk in de beslissing aangaande zijn asielaanvraag te worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007). Verzoeker geeft verder aan dat hij niet wilde liegen, maar doet zodoende geen afbreuk aan de vaststelling dat hij de namen van zijn huisgenoten niet kon noemen, hoewel hij met deze mensen gedurende anderhalf jaar zou hebben samengeleefd. Dat de naam van de man die tijdens verzoekers studententijd gouverneur was van Herat bij hem geen belletje deed rinkelen, is eveneens niet aannemelijk (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Verzoeker voert aan dat hij zich op geen enkel ogenblik voor politiek interesseerde, maar de Raad wijst erop dat geen bijzondere politieke kennis of interesse vereist is om als universiteitsstudent te weten wie als gouverneur benoemd werd van de provincie waar men op dat ogenblik studeerde.

De loze bewering dat verzoeker eigenlijk wel wist dat de Tadzjiken in de meerderheid zijn in zijn herkomstregio, maar "*dat hij zich nooit dusdanig daarvoor geïnteresseerd heeft*" kan verzoekers onwetendheid desbetreffend niet verschonen. Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat Aimaks en de Sayyid-Tadzjiken subgroepen zijn van de Tadzjiekse meerderheidsgroep in Baghlan, zodat verzoeker bezwaarlijk kan stellen dat deze begrippen geen deel uitmaken van zijn normale leefwereld. De door verzoeker gevoegde informatie over de Aimaks (stuk 10) spreekt niet tegen dat er ook Aimaks wonen in de provincie Baghlan. De Raad ziet niet in in welke zin verzoekers jeugdige leeftijd desbetreffend verschoning kan bieden. Ook stress biedt geen afdoende verklaring voor een dergelijk frappant gebrek aan kennis van de vermeende streek van herkomst. Iedere asielzoeker staat

bloot aan een zekere vorm van stress tijdens het gehoor, maar dit doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Waar verzoeker suggereert dat de wijze van uitspraak van de dossierbehandelaar mogelijks verklaart waarom hij het verschil niet kon aangeven tussen het district Dahana-e Ghorī en het gebied Dand-e Ghorī, blijkt uit het gehoorverslag niet dat het ten gevolge van de manier waarop deze plaatsnamen werden uitgesproken voor verzoeker niet duidelijk was waarop de dossierbehandelaar doelde (stuk 5, gehoorverslag, p. 26). Verzoeker voegt zelf een kaart (stuk 8) die, geheel in overeenstemming met de kaart aanwezig in het administratief dossier, aangeeft dat Dahana-e Ghorī een district is dat ten zuidwesten van de stad Pul-e Khumri ligt. Wat betreft de ligging van Dand-e Ghorī, wijst verzoeker erop dat de verwerende partij zich baseert op een politieke analyse van het Afghanistan Analyst Network, maar hij toont niet aan dat deze informatie niet correct of objectief zou zijn. Het gegeven dat Dand-e Ghorī een streek is in het westen van de provincie Baghlan maar ten zuiden van het district Baghlan-e Jadid, zoals eveneens in de informatie aanwezig in het administratief dossier kan worden gelezen, is niet onverenigbaar met de ligging ten noordwesten van de stad Pul-e Khumri. Het loutere gegeven dat Dand-e Ghorī overwegend Pashtoun-gebied zou zijn, betekent niet dat deze streek buiten verzoekers vertrouwde leefomgeving valt, derwijze dat verzoeker niet zou mogen worden verondersteld deze regio geografisch te kunnen duiden. Dat Dahana-e Ghorī en Dand-e Ghorī door verzoeker werden vernoemd als gebieden waar de taliban gestationeerd zijn – overigens nadat beide namen hem reeds eerder door de dossierbehandelaar werden voorgelegd – neemt niet weg dat hij het antwoord op de vraag naar het verschil tussen beide schuldig moest blijven (stuk 5, gehoorverslag, p. 26, 29). Het argument dat verzoeker nooit ergens anders is geweest behalve in zijn eigen stad en op de universiteit van Herat, en dat hij omwille van de algemene veiligheidssituatie verplaatsingen vermeed, is niet afdoende teneinde zijn opmerkelijke gebrek aan geografische kennis van zijn regio van herkomst te verklaren.

Ter verklaring van zijn gebrek aan kennis aangaande gebeurtenissen en infrastructuur in en rondom Pul-e Khumri verwijst verzoeker naar zijn jeugdige leeftijd – verzoeker ging nog naar school – en het feit dat hij in de stad woonde. Nochtans blijkt niet dat verzoeker een dermate geïsoleerd bestaan leidde of dermate jong was op het ogenblik dat hij zijn land van herkomst verliet, dat hij verstoken zou zijn geweest van informatie over de zaken die aanwezig waren of zich afspeelden in zijn onmiddellijke leefomgeving, mede gelet op zijn scholingsniveau.

Een gebrek aan politieke interesse kan geen beletsel zijn voor het hebben van een uitgebreidere kennis aangaande de belangrijke Afghaanse figuren Ahmad Shah Massoud en Najibullah dan deze die verzoeker tentoonspreidde.

Verzoeker beweert zich niet meer te herinneren dat hem specifiek naar de zomermaanden volgens de Afghaanse kalender werd gevraagd. Nochtans blijkt uit het gehoorverslag dat die vraag hem wel degelijk werd gesteld (stuk 5, gehoorverslag, p. 30, 31).

In zoverre verzoeker aanvoert dat de door hem neergelegde stukken zijn relaas bevestigen, dient te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Verzoekers uitleg dat zijn documenten werden opgestuurd vanuit Kaboel omdat dit veiliger geacht werd en dat zijn moeder als vrouw geen afzender kon zijn, is niet afdoende gelet op de vaststellingen dat verzoeker verklaarde geen familie te hebben buiten Pul-e Khumri en de afzender een persoon blijkt met dezelfde naam als de broer waarvan verzoeker beweert dat hij hem wou vermoorden (stuk 5, gehoorverslag, p. 8; stuk 16, verklaring DVZ, vraag 3.5). Verzoeker laat deze vaststellingen geheel ongemoeid.

Het loutere gegeven dat hij een risicoprofiel zou hebben als Hazara dan wel als ‘man of fighting age’ kan niet volstaan om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of

dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). In het licht van het bovenstaande is de door verzoeker gevoegde analyse van het Hazara International Network (stuk 9) niet dienstig.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit de stad Pul-e Khumri in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet en dat verzoeker derhalve niet het voordeel van de twijfel kan worden gegund. In de mate dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij in zijn land van herkomst reeds werd vervolgd dan wel ernstige schade heeft ondergaan, kan het vermoeden dat de vrees die verzoeker koestert ten aanzien van zijn land van herkomst gegrond is, dan wel het risico op ernstige schade dat hij er loopt reëel is, niet worden weerhouden. Derhalve kan de verwerende partij niet worden verweten om overeenkomstig artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet te hebben gemotiveerd waarom mag worden aangenomen dat de voorgehouden vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Verzoeker vraagt in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en zijn zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomende onderzoeksmaatregelen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF